

Η Χρύσα αμέσως κατάλαβε πως αυτός ο άνθρωπος ήταν καλός.

— Λοιπόν; ρώτησε.

— Λοιπόν, είπε ο δάσκαλος, έχουμε πρόβλημα συμπεριφοράς με τον Πασχάλη.

Βοηθήστε με να σας βοηθήσω.

Ήταν ο δάσκαλος που ζητούσε βοήθεια. Η Χρύσα ξεθάρρεψε.

— Τι έγινε χτες;

Ο δάσκαλος της τα είπε όλα. Πώς ξεκίνησε η μέρα με τη βροχή που λάσπωσε την αυλή, για τις ζωγραφιές των παιδιών στο διάλειμμα.

— Δεν ήμουν μπροστά στον τσακωμό. Μου είπαν πως ο Πασχάλης χτύπησε το Λευτέρη και του άνοιξε τη μύτη. Για ποιο λόγο δεν ξέρουμε. Ο Λευτέρης, αν δε γελιέμαι, είναι φίλος με το παιδί σας. Γιατί να τσακωθούν; Ο διευθυντής έγινε έξω φρενών κι έδιωξε τον Πασχάλη...

Η Χρύσα ήταν αποφασισμένη να πει όλη την αλήθεια της.

— Το παιδί μου, όταν γύρισε χτες στο σπίτι, ήταν απελπισμένο. Έκλαιγε σπαραξικάρδια. Αργότερα μου είπε γιατί χτύπησε το φίλο του. Ο Λευτέρης τον έβρισε, όπως κάνουν και τ' άλλα παιδιά, τον είπε μπάσταρδο.

Η Χρύσα δε φοβήθηκε τη λέξη.

— Είναι νόθος. Όμως τι φταίει το παιδί μου; Αν κάποιος φταίει είμαι εγώ, που τον γέννησα χωρίς πατέρα. Όταν με ρώτησε πού είναι ο πατέρας του, του είπα ψέματα. Πως σκοτώθηκε σ' ένα τροχαίο. Όμως πολλοί ξέρουν την αλήθεια και του κόλλησε η ρετσινιά. Έφτασε ο Πασχάλης στην πέμπτη δημοτικού με το παρατσούκλι Μπασταρδόπουλος. Ο Λευτέρης είναι ο μόνος φίλος του, πάει σπίτι του, κι όμως τον είπε μπάσταρδο. Τούτη την ώρα που σας μιλώ, το αγόρι μου είναι στο σπίτι, δε θα πάει για πουλιά, κλαίει. Ο άλλος δάσκαλος τον χτυπούσε, τον έστηνε όρθιο με την πλάτη γυρισμένη στα παιδιά. Ο Πασχάλης αντιδρούσε, το ξέρω, αντιδρούσε βίαια κι έκανε του κόσμου τις αταξίες. Ωστόσο, είναι έξυπνο παιδί, παίρνει τα γράμματα, φορές τα βράδια στο κρεβάτι γίνεται παιδί κανονικό, τρυφερό, στα δέκα του χρόνια μου ζητάει να του διαβάσω παραμύθια. Τον περασμένο μήνα ήθελε να του διαβάσω το *Μικρό Πρίγκιπα*. Δυο βράδια ξενυχτήσαμε, κι όταν τελείωσε η ιστορία, ο Πασχάλης γύρισε την πλάτη του κι ούτε που μου μίλησε. Όμως εγώ ξέρω πως έκλαιγε. Όχι, κύριε, μη διώξετε το παιδί μου από το σχολείο, με τον καιρό θα στρώσει, κρατήστε τον. Γιατί πρέπει ο Πασχάλης να πληρώνει την ύπαρξή του στη ζωή; Αυτός είναι υπεύθυνος για τον ερχομό του στον κόσμο, κουτσουρεμένος από πατέρα;

Ο δάσκαλος έκανε να μιλήσει. Η Χρύσα τον πρόλαβε.

— Όχι, όχι, δεν είναι προβληματικό το παιδί μου. Η κοινωνία που ζούμε είναι προβληματική. Πώς να ξεφύγει ο Πασχάλης από τον κόσμο που τον ζώνει;

Γέλασε ο δάσκαλος. Ξαφνιάστηκε η Χρύσα.

— Συγχωρέστε με. Εσείς μου τηλεφωνήσατε πως έχετε κάτι να μου πείτε κι εγώ δεν σας άφησα να πείτε λέξη. Έπρεπε πρώτα ν' ακούσω τις κατηγορίες σας...

— Δεν κατηγορώ το παιδί σας, κι όσα μου είπατε θα με βοηθήσουν για να τον αντιμετωπίσω σωστά. Όμως οι δυο μας πρέπει να συνεργαστούμε για να βοηθήσουμε το παιδί. Λοιπόν, αύριο να 'ρθει οπωσδήποτε ο Πασχάλης. Όσο για το διευθυντή, θα τον αναλάβω εγώ.

Ο δάσκαλος σηκώθηκε κι έτεινε το χέρι του στη Χρύσα.